

Leylasız Vakitler

– redfer · 14 Aralık 2019

bilhassa bugün
yeni bir sefere daha çıkıyorum
zorlu bir mücadelenin ertesinde
bir ahdi diri tutmak için
göç ediyorum ruhani menzillere doğru

ceketimin cebine iliştirdiğim birkaç hikayeden
kısa seanslar tertip ediyorum ikindi arası
bütün geç kalmışlıklara ,keşkelere
bir beden taşıyorum
onca nakıs şeylerden

biçimsiz gök gürültüleri ısıyor suretimi
su birikintilerine ışık benekleri damlıyor sokak fenerlerinden
zifiri zindanlara devrilmiş soğuk
aklıma uluorta bir kaç görüntü düşürüyor
batini alemlerden

muayyen bir yürekte cem olmuş sabah menekşeleri
yasemin taşıyan bir kervana katılmış özlemlerim
çimen yeşili haritadan nergisler topluyorum
göçüyorum beyaz zambaklar ülkesine

hülasa bütün renkleri ateşe verip
çıkıyorum dışarı çok manidar buhranlardan
daha da fazla gök gürültüsü zahir
sair şimşek parıltıları zuhur ediyor
kalbimin neşvüneması siyahça örülüyor
ruhum boğulmak üzere leylasız vakitlerde
ateşlerde yanan kış ıssızlığı benimkisi

adım adım büyürken münzevi sokaklar
yarım yamalak kırık dökük efkarlarım
muhayyileme sığmayan bir yığın günahlardan
hususî özelemler biriktiriyorum mevcudatın gölgesinde

muhtelif mevkilerden bana mahsus şafaklar diriliyor

yusuf kuyusuna müteaddid itilmiş
bir kıvılcımdan ateş çalar gibi
çeşit çeşit şahıslar çalıyorum kendimden
zemheri sonrası birçok kere
sabahın ayazına kelepçeleniyor niyazlarım

muhayyelimde ki izleri hiç kaybetmedim
aslında içimde bir deli gönül çırpınıyor
tuttuğum bavulun kolları pas tutmuş
şehrin haykırışları tayin ediyor ayrılık saatini

imdi sadakatimi ispatlayacak bir adım atıyorum
peşinden gidiyorum yağın yağmurların
tortular birikmiş maverasında yokuşların
en gizli sırlarına tecelli ediyorum
taşıp dökülüyorum sel gibi

redfer